

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Martini Lvtheri Piae Ac Doctae Operationes In Dvas Psalmorvm Decades

Luther, Martin

Basileae

VD16 L 5540

Præuenerunt me in die afflictionis meæ: Et factus est dominus protector
meus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37005

Quia eam ipsam historiam hic canit, quam de apostolis & fidelibus in actibus Lucas describit, quod pulchre colludat sequentia, ubi populum humilem opponit, superbo populo iudeorum & gentium obedientiam contra illum inobedientiam iactat, & contra hoc aliquid ad rem quod ab hoc versu, in fine psalmi ferme omnia verba sunt inveniuntur temporis, cum haecenus fuerint praeteriti, Vt Christum de Ecclesia & in Ecclesia loquentem intelligamus. Nam & Act. ix. Christus de caelo ad Paulum dixit, Saul Saul, quid me persequeris? cum tamen solum Ecclesiam Christi persequeret. Sic & in introitu tuum & uiam tuam ego prescivi & furor tuus contra me. Insanisti in me, & superbia tua ascendit in aures meas, cum tamen populum Israel persequeretur. Hinc psalm. lxxxiij. audeat dicere: Quoniam inimici tui domine sonuerunt, & qui ode rante extulerunt caput. Et tamen sequitur, Super populum tuum, malignauerunt consilium. Hoc enim, promittit Exo. xxiiij. Inimicus ero inimicis tuis. Et Zach. ij. Qui tangit uos, tangit pupillam oculi mei. Et Gen. xij. Maledicam maledicentibus tibi. Dicit itaque Christus in persona Ecclesiae suae ex Iudeis collectae. Mittet de summo & accipiet me, & assumet me de aquis multis. Hoc fecit, quoniam spiritu sancto de caelo misit & congregauit sibi de Iudeis furibundis, quotquot praedicta uerba. Aque enim multae, hoc loco, populi iudeorum sunt, ut Apoc. xviij. Aque, quas uidisti, populi sunt & gentes, quae & multis alijs locis scripturarum, allegorice, populos significant. Neque enim haec uerba accipiendi, ereptione a malis significatione, id quod sequens uersus dabit, sed electione & separatione ab alijs, ut de Enoch. Gen. v. Quia tulit eum dominus. Et. xx. propter mulierem quam tulisti. Videtur propheta alludere ad illud Exodi. ij. Vocauitque nomen eius Moses, dicens, quia de aqua tuli eum. id est enim uerbum, Masa, hoc loco, quod illo, ponitur. Et Moses figura fuit eorum, qui de aquis sumuntur, id est, de ceteris eliguntur. Vnde Moses, interpretatur, non a Moys quod est aqua, ut somniant quidam, sed ab assumendo, assumptus seu extractus, quia de aqua sumptus est.

Eripuit me de inimicis meis fortissimis.
 Et ab his qui oderunt me, quoniam confortati sunt super me.
 Eripit (ut dixi) hebraeus, ut Ecclesiae uocem agnoscas per Christum, praedictam. Sunt autem uerba fiduciae & spei in deum, quia inimicos fortiores & ofores & robustiores se fore putat, ut desperandum esse nobis sciamus de humano quocumque praesidio, qui Christiani esse uolumus. Non enim brachio seculari & fulminibus uanissimis idolorum istorum defendit Ecclesia uera & germana, sed ficticia ista, & quae nomen Ecclesiae ostendit, uirtute autem eius negat. Legimus autem actibus Apostolorum, quod si ferax & potens fuerit populus iudeus cum suis principibus in Apostolis & discipulis domini. Verum liberari, glorificabant deum, & uel in uno Paulo conuerso hunc uersum impleuerunt.

Præuenerunt me in die afflictionis meae:
 Et factus est dominus protector meus.

Explicat modum ereptionis, qui fuit, quod in medio persecutionis non deseruit Ecclesiam, sed affuit protegens eam, ne fortiores hostes, eam extinguerent, nec hoc solum, sed eduxit quoque eam in latitudinem, ut sequens uersus docet. Hoc est, quod dicit, in die afflictionis, id est, nec in ipso tempore persecutionis, quando uide-

li iij barpeni

Christus in Ecclesia loquitur.

Aque, populi

bar penitus derelicta, & illi superiores, me dereliquit, sed protexit me. In quo iterum fides commendatur nobis, esse rerum non apparentium, sed oportere nos credere tunc esse, praesente domino, fortissimos, quando sumus omnibus infirmiores, sicut Paulus dicit. Cum infirmior, tunc fortior sum. Et Iohel. ij. Infirmus dicat, quoniam fortis sum. Non enim hoc prudentia carnis capit.

Et eduxit me in latitudinem,

Saluum me fecit, quoniam uoluit me.

De angustia afflictionis educet in latitudinem consolationis. Sic Paulus. ij. Cor. j. Benedictus deus & pater domini nostri Iesu Christi, qui consolatur nos in omni tribulatione nostra &c. Latitudo enim & angustia, allegorice, consolationem & tribulationem significant psal. iij. In tribulatione dilatasti mihi. Tristitia si quidem contrahit, gaudium dilatat cor & frontem, Prouer. xv. Cor gaudens exhilarat faciem, in merore animi desiccatur spiritus. Et. xvij. Animus gaudens atate floridam facit, spiritus tristis exsiccat ossa. Et secura mens quasi iuge conuulsi.

Latitudo, angustia.

Saluum me fecit, Melius Hieronymus. liberabit me. Item, quoniam uoluit me Hieronymus, quia placuit ei. Est autem sensus: Voluntas & beneplacitum suum in me fuit, sicut de Christo dicitur Matth. vj. Hic est filius meus dilectus in quo mihi conplacuit. Et Luca. ij. Et in terra pax hominibus bonae uoluntatis, id est, beneplaciti. Est autem purissima confessio, fidentissimaque gratitudo in eo uerbo, fecit mihi haec dominus, non quia digna, aut ullis operibus merita sui, sed gratuita sua misericordia, quia sic placitum fuit ante eum, ut humilia respiceret & liberaret, ut non gloriaretur coram eo omnis caro, sed qui gloriatur in domino gloriatur, quia non currentibus nobis, sed complacente & miserente illo, salui erimus.

Confessio purissima.

Et retribuet mihi dominus secundum iustitiam meam.

Et secundum puritatem manuum mearum retribuet mihi.

Oportuit & hoc uerbum, retribuet, in praeterito, similiter ceteris, aut cetera quoque in futuro, reddi, ne intelligentia & ordo confundere. Hic enim sese Ecclesia comparat impiis synagoga, cuius comparatione digna fuit, liberari & educi in latitudinem, & si in conspectu dei non haberet, in quo gloriaretur, nisi gratuita beneplacitum dei. Quo affectu, uidimus & psal. vij. &. xvj. peti iudicium a deo super iustitiam. Et si enim nos non nisi accusatione nostri, coram deo iustificamur, tamen impij multis modis nobis iniuriam faciunt, praesertim in uerbo dei. Hoc est, quod hic allegat iustitiam suam, propter quam sibi retributa gloriae liberationem ab inimicis. Aliud est enim iudicium inter deum & nos, aliud inter nos & impios aduersarios, de qua re, inter Iob & amicos suos grandis disputatio est, uolentibus illis, hominem posse eo peruenire, ut & iustus coram deo sit, si coram hominibus nullo sit peccato pollutus, ille contra, iustitiam coram hominibus arrogat, sed coram deo peccatorem sese confitetur, cui omnes peccant & egent gloria dei.

Iob & amici disputant.

Retributio merita quid sunt.

Diximus psal. xij. retributionem in scripturis magis sonare, mutationem passionis quam dignitatem meriti: Nihil enim sunt merita nostra apud deum, sed ipse gratuita misericordia, dum reddit, mutat nostram tristitiam in gaudium, angustiam in latitudinem, sicut dicit Isaias. lxxj. Ut darem eis coronam pro cinere, oleum gaudij pro luctu, pallium laudis, pro spiritu meroris. Caueamus ergo, iustitiam meam & puritatem seu innocentiam manuum mearum, ab Ecclesia iactatas intelligere, coram deo, sed impij, in Ecclesiam peccata sua confidentem,